

Свети великомученик Прокопије је рођен у Јерусалиму од оца хришћанина и мајке незнабошке. Најпре му беше име Неаније. По смрти очевој мајка васпита сина потпуно у духу римског идолопоклонства. Кад одрасте Неаније, виде га једном цар Диоклецијан и одмах га толико заволи, да га узе у свој двор на војничку службу. Када овај злочестиви цар поче гонити хришћане, он одреди Неанија да с једним одредом војске иде у Александрију и затре тамо хришћане. Но на том путу деси се Неанију нешто слично као негда и Савлу. У трећи час ноћи би јак земљотрес и утом јави му се Господ, и чу се глас: „Неаније, куда идеш, и на кога устајеш?” У великом страху упита Неаније: „Ко си ти, Господе? Не могу да те познам”. Утом се показа у ваздуху пресветао крст, као од кристала, и од крста дође глас: „Ја сам Исус, распети Син Божји”. И још му Господ рече: „Овим знамењем које си видео, побеђуј непријатеље своје, и мир мој биће с тобом”. Тај доживљај потпуно је обрнуо и променио живот војводе Неанија. Он даде направити онакав крст какав је видео, и место да пође против хришћана, он крете с војском против Агарјана, који удараху на Јерусалим. Као победилац он уђе у Јерусалим и објави мајци да је он хришћанин. Изведен пред судију, он скиде са

себе појас војводски и мач, и баци пред судију, показавши тиме, да је он само војник Христа Цара. После великих мучења бачен у тамницу, где му се јави опет Господ Христос, који га и крсти и надеде му име Прокопије. Једног дана дођоше му на тамнички прозор дванаест жена и рекоше: „И ми смо слушкиње Христове”. Оптужене за ово оне беху бачене у исту тамницу, где их свети Прокопије учаше вери Христовој а нарочито томе како ће примити венац мученички. Зато се у чину венчања брачних помиње свети Прокопије, поред боговенчаног цара Константина и Јелене. Тих дванаест жена бише по том страшно мучене. Гледајући њихове муке и храброст мајка Прокопијева, такође, поверова у Христа, те свих тринаест буду погубљене. Када свети Прокопије би изведен на губилиште, он диже руке према истоку и помоли се Богу за све бедне и невољне, сироте и удове, а нарочито за Цркву свету, да узрасте и распростре се и да Православље сија до скончања времена. И би му с неба јављено да је услышана молитва његова, после чега он радосно простре главу своју под мач, и оде Господу своме у вечну радост. Чесно пострада свети Прокопије у Кесарији Палестинској и увенча се венцем бесмртне славе 8. јула 303. године.

Акатист Светом великомученику Прокопију

[Молитве пре читања акатиста – Кликните и прочитајте](#)

Кондак 1.

Теби, избраном великомученику Господњем, који си величанственим страдањем обукао златоткану порфиру Царства Небеског и стекао слободу да се молиш за нас, смерно приклањамо главе наше и просимо од тебе помоћи на путу спасења, ангелску ти песму певајући:

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Икос 1.

Творац све видљиве и невидљиве твари, провиде у теби, свети великомучениче Прокопије, срце чисто и веру непоколебљиву, и као апостола Павла, призва те чудесно на пут спасења и мучеништва, да би примером твојим многе душе вери хришћанској привео, и кроз векове који долазе био свима који те у молитвама призивају заступник Небески. Нека ове слабашне, али искрене молитвене речи наше, буду мала хвала мучеништву твоме:

Радуј се, светла дијадемо међу мученицима Христовим!
Радуј се, кандило вере које нам таму неверја обасјаваш!
Радуј се, непоколебљиви следбениче Јеванђеља Христовог!
Радуј се, светла звездо што пред престолом Господњим сијаш!
Радуј се, узданицо наша у невољама и патњама!
Радуј се, птицо небеска која висинама неизрециве славе Божије летиш!
Радуј се, сапричасниче Ангела и Архангела!
Радуј се, милостиви помоћниче свима који те са искреном вером
призивају!
Радуј се, кроз векове слављени војниче Цара Небеског!
Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов
страдалниче!

Кондак 2.

Ти, свети Прокопије, беше рођен у светом граду Јерусалиму, у време када
њиме владаху незнабошци, од оца Хришћанина, знаменитог сенатора и
мајке незнабошкиње, али пошто ти отац убрзо умре, теби није имао ко да
пева умилну ангелску песму: Алилуја!

Икос 2.

Пошто остаде сам са мајком, она те, свети Прокопије, васпитаваше у
незнабожачкој вери и служењу идолима које је по своме незнању усрдно
поштовала. Ти беше бистар умом и изучи све науке световне, спремајући
се да од служења твари, постанеш служитељ Творцу. Прими стога из уста
наших похвалне речи ове

Радуј се, јер те Бог Отац изабра за сведочанство славе Његове!
Радуј се, јер си обмане безбожништва презрео и оставио!
Радуј се, јер си душу своју благодаћу просветио!
Радуј се, јер Свезнајући Бог провиде у теби љубав ка Божанском!
Радуј се, јер те прославља и Небо и Земља!
Радуј се, јер си по целој Васељени подвигом својим засијао!
Радуј се, јер си светлост Божанска вернима био!
Радуј се, јер душа твоја у рајским лепотама пребива!

Радуј се, славо и похвало мученика!

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 3.

Када одрасте, будући да беше леп и наочит, мајка те даде, свети Прокопије, да служиш римском цару Диоклецијану. Цар те убрзо постави за војводу свога, и посла те у Александрију да гониш Хришћане, који су радосно ишли у смрт за распетог Господа, појући: Алилуја!

Икос 3.

И као некада Савлу, потоњем апостолу Павлу, и теби се, свети Прокопије, на том путу јави Господ Исус Христос. После силне грмљавине и земљотреса, ти чу глас са неба: Неаније, јер тако ти рођено име беше, куда идеш и на кога устајеш? А ти рече да гониш све који верују у Распетог. Са неба се поново чу глас: О, Неаније, и ти ли на Мене идеш. А ти упита: Ко си Ти, Господе? Не могу да те познам. Тада се на небу појави знак Крста и чу се глас: Ја сам Исус, распети Син Божији. Од тих речи срце твоје се разнежи и ти се смерно поклони пред јављеним Господом. Стога чуј речи наше којима те славимо:

Радуј се, јер си са Небеса позван у службу Богу!

Радуј се, јер Господ чудесно преобрази срце твоје!

Радуј се, јер као некада Павла, и тебе Господ чудесно призва у службу себи!

Радуј се, јер земаљску зарад Небеске славе у прашину баци!

Радуј се, јер нас успомена страдања твога надом на спасење надахњује!

Радуј се, јер се име твоје кроз векове у Цркви Христовој слави!

Радуј се, јер верни народ подиже многе храмове теби посвећене!

Радуј се, јер победоносно уплови у тихо пристаниште спасења на проливеној крви својој!

Радуј се, јер подвиг твој уздахе дивљења измамљује код благочестивих Хришћана!

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 4.

Глас Господњи са неба ти појасни, свети Прокопије, све недоумице твоје, да Он јесте и истинити Бог и истинити човек, али је добровољно страдао да би избавио човека из ропства ђаволу, греху и смрти. После овога Крст узиђе на небо и Господ ти поново рече да силом јављеног Крста побеђујеш непријатеље своје. Када се виђење заврши, ти се испуни великом радошћу, и ускликну анђелским гласом: Алилуја!

Икос 4.

После овога виђења, ти, свети Прокопије, стиже у град Скитопољ и одмах нађе златара, коме нареди да ти излије Крст, онакав какав си на небу видео. И када Крст беше готов, ти му се поклони, целива га, и обавивши га скерлетом, ношаше га код себе, чувајући га са страхопоштовањем. Дивећи се новопросијалој љубави твојој према распетом Господу, ми ти овако кличемо:

Радуй се, јер вером и љубављу Крст Господњи изобрази у срцу своме!

Радуй се, јер те је Господ Исус Христос у мрежу Еванђеља свога уловио!

Радуй се, јер глас Господњи обрати срце твоје на пут спасења!

Радуй се, јер у теби благодат начини пребивалиште Пресвете Тројице!

Радуй се, јер си у Господу Христу спознао тајну живота и смрти!

Радуй се, јер Господ кроз тебе многа чудеса свету објави!

Радуй се, јер сатану под ноге баци подвигом својим!

Радуй се, јер у нама немоћним веру у Господа Христа разгореваш!

Радуй се, прибежиште свих оних који те у молитвама призивају!

Радуй се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 5.

И ти, свети Прокопије, после чудесног преобраћења Богу, више се не оружаше против Хришћана, нити их више гоњаше, него против варвара и зле силе демонске, који нису могли да поднесу силу Крста Господњег, којег си ти са собом носио, и којим си их побеђивао, храбро кличући: Алилуја!

Икос 5.

Када агарјани опколише Јерусалим и чинише многа злодела у њему, ти, свети Прокопије, изађе храбро пред њих, укрепљен силом Господњом, и победи их, а да нико од војника твојих не погину. После битке, мајка твоја

те уведе у собу са ндолима да им принесеш хвалу, јер се она пред њима молила, да јој се жив вратиш. А ти јој храбро рече да је теби помогао твој Бог, Господ Исус Христос, а не златни идоли њени. Због тога ти побожно и смерно кличемо:

Радуј се, јер си цара земаљског напустио и војник Цара Небеског постао!

Радуј се, јер светлост Божанска обасја срце твоје и мрак паклени из њега одагна!

Радуј се, јер си неустрашиво исповедио име Христово!

Радуј се, јер ти Господ у биткама земаљским помагаше!

Радуј се, јер си проповедник незнабошцима био!

Радуј се, јер си таму идолску од неверних одагнао!

Радуј се, јер ти се Господ Христос јавио и на страдање призвао!

Радуј се, јер те је удостојио да будеш сапричасник у страдању Његовом!

Радуј се, јер се Црква Христова тобом обогати!

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 6.

Мајка твоја, свети Прокопије, се растужи и мољаше те да не гневиш богове њене. А ти, испунивши се ревности, узео Крст свој у руке, и разби идоле и све комаде злата и сребра који остадоше од њих подели сиромасима, весело појући: Алилуја!

Икос 6.

Заборавивши на природну љубав своју, мајка твоја, свети Прокопије, испуни се гнева и оде цару Диоклецијану у Антиохију, оптуживши те да си јој уништио идоле. Похуливши на Господа Христа, цар написа поглавару Палестине, свирепом Јусту, да те милом или силом одврати од вере Хришћанске. А ти пред поглаварем исцепа писмо царево, ускликнувши: Ја сам Хришћанин, а ти чини шта ти је наређено! Гледајући храброст твоју, ми ти овако кличемо:

Радуј се, јер си бездихане идоле молитвом у прах претворио!

Радуј се, јер си се одважио на страдање за Господа Христа!

Радуј се, јер си силом Духа Светога претрпео страшна мучења!

Радуй се, јер остави земаљско војводство да би Христов војвода постао!

Радуй се, јер Господ кроз тебе многе душе приведе у Царство Небеско!

Радуй се, јер крв твоја проливена постаде извор који верне благодаћу напаја!

Радуй се, јер си због тога венац мучеништва са Небеса примио!

Радуй се, јер нам безбројна душевна и телесна исцељења дарујеш!

Радуй се, непоколебљиви исповедниче распетог Господа Исуса Христа!

Радуй се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 7.

Будући да беше познат поглавару Јусту, он ти говораше, свети Прокопије, да добровољно принесеш жртву боговима, како не морао да те силом натера на то. А ти, о мучениче Христов, рече: 1Гво жртве! Ево, ја самог себе приносим на жртву Господу Христу! - па онда громко запева: Алилуја!

Икос 7.

На те речи твоје неустрашиве, свети Прокопије, поглавар се разгневи и изведе те на мучилиште, где свирепо кидаше тело твоје железним шилцима, да ти се и кости провиђаше. Неки од присутног народа видећи страдања твоја горко плакаше, а ти им рече да не плачу за тобом, већ за душама својим које чека страшни пакао због неверовања у Господа Христа. А онда ти погледавши у небо завапи ка Богу да ти подари снаге да издржиш мучења и посрамиш непријатеље своје. Нека ове речи наше буду похвала за страдања твоја:

Радуй се, јер радосно прими мучење за Господа свога!

Радуй се, јер неустрашиво посведочи веру у распетог Христа Бога!

Радуй се, јер си оштрим трозупцем за Свету Тројицу страдао!

Радуй се, јер претрпи мучења која ни бестелесни Ангели не би издржали!

Радуй се, јер си крв своју за истину Еванђеља пролио!

Радуй се, јер се ни у највећим мукам Господа ниси одрекао!

Радуй се, јер нас на спасење подвигом својим призиваш!

Радуй се, јер непрестано пред Богом предстојиш и људима на путу спасења помажеш!

Радуј се, надо онима који су наду изгубили!

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 8.

Свог измученог и једва живог мучитељи те бацише у тамницу. А око поноћи би земљотрес у граду и Ангели Божији у великој светлости се појавише пред тобом, а ти, свети Прокопије, из страха да то нису демони, рече им да се поклоне Господу и осене крсним знаком, па када они то учинише, ти, видевши да су то заиста Божије Небеске слуге, радосно ускликну: Алилуја!

Икос 8.

Тада ти се, свети великомучениче Прокопије, у великој и неисказаној слави јави и сам Господ Исус Христос, који додирну ране твоје и исцели те. Онда те Господ и крсти, рекавши: Од сада се не зовеш Неаније, већ Прокопије. Буди храбар, јер ћеш учинити многа дела и привешћеш велико стадо Оцу Мојем. А ти се са страхом поклони пред Господом, иштући од Њега снагу за будућа страдања, на шта ти Господ рече: Не бој се, Ја сам с тобом. Удивљени величанственој сили Господњој, која чудо на теби учини, ми ти овако кличемо:

Радуј се, јер си са Ангелима Божијим као са људима разговарао!

Радуј се, јер ти се и сам Васкрсли Господ у тамници јавио!

Радуј се, јер те је Господ Исус Христос руком својом крстио!

Радуј се, јер си у тамницу заточен да би слободу у Господу нашао!

Радуј се, јер си са мужанском храброшћу на подвиг мучеништва пошао!

Радуј се, јер си наоружан силом Крста све противнике у проливеној крви својој потопио!

Радуј се, јер ниси поштедео тело своје од мука и страдања!

Радуј се, јер си мучитеље храброшћу својом поразио!

Радуј се, јер си као Мојсије са Богом лице у лице разговарао!

Радуј се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 9.

Када те другога дана изведоше на мучилиште, свети Прокопије, сви беху удивљени чудесним исцељењем твојим, и док незнабошци говораше да те

исцелише њихови богови, Хришћани знајући да је то дело Господње, заједно са тобом победоносно клицаху: Алилуја!

Икос 9.

Удивише се и највећи беседници, јер немаше речи да опишу неустрашивост твоју, великомучениче Прокопије. Јер када мучитељ рече да те не исцели Господ, него богови њихови, ти затражи да те одведу у храм идолски. Мучитељ се обрадова, јер мишљаху да ти хоћеш да принесеш жртву идолима. А ти, када уђе у храм, помоли се Богу, па начинивши руком крсни знак, именом и силом Господњом, разруши све идоле њихове у комаде. Због те ревности твоје почуј ове речи хвале:

Радуй се, неустрашиви исповедниче имена Господњег!

Радуй се, јер си Крст Христов понео страдањем својим!

Радуй се, јер се пурпурном хаљином страдања твога Црква Христова украсила!

Радуй се, јер си из љубави према Господу Христу пожелео да умреш за Њега!

Радуй се, јер си тело предао на љуте ране, за вечни и блажени живот!

Радуй се, јер си због страдања свога за Господа постао заједничар са свима Светима!

Радуй се, јер си изнад свега истину љубио и живот свој за њу положио!

Радуй се, јер се и Ангели Небески удивише подвигу и страдању твоме!

Радуй се, јер си постао извор исцељења верном народу Божијем!

Радуй се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 10.

Бивши поново у тамницу бачен, теби, свети Прокопије, дођоше двојица старешина са два одреда војске, који видевши чудо које учини, повероваше у Господа Христа. Ти их онда поучи вери хришћанској и они се те ноћи крстише, а други дан исповедивши јавно Господа Христа, радосно пострадаше за Њега, весело кличући: Алилуја!

Икос 10.

Тада се и неке благородне жене обратише Господу Христу, видећи чуда која се тобом догађају, свети Прокопије, и бише због тога страшно мучене.

Видећи муке њихове, мајка твоја Теодосија у дубини срца свога напoкoн спoзнa Истину, пa и oнa јавнo испoведи Рaспeтoг Гoспoдa, и пoстрaдa зaјeднo сa њимa, нa велику рaдoст твоју, штo је пoзнaлa Бoгa Истинитoг. Нeкa oвe рeчи узнeсу хвaлу нaшу кa теби:

Рaдуј сe, јер мнoги збoг тeбe у Гoспoдa пoвeрoвaшe!

Рaдуј сe, јер мнoгe нa пoдвиг мучeништвa пpимeрoм својим oхрaбри!

Рaдуј сe, јер је Гoспoд мoлитвe твоје услишиo и мaјкy твоју пoзнaњу истинe и стрaдaњу пpивeo!

Рaдуј сe, јер тe ни нaјужаснијa мучeњa нису пoкoлeбaлa у љубaви пpema Гoспoду!

Рaдуј сe, јер си и другoвe своје нa стрaдaње стрaдaњeм својим пpивeo!

Рaдуј сe, јер нaс oд бeзбрoјних мукa и бeдa спaсaвaш!

Рaдуј сe, јер сe крoз тeбe мнoги Бoгу сa великoм нaдoм oбрaђaју!

Рaдуј сe, јер си зaдoбиo блaгoдaт кoјoм и дeмoнe oд нaс oдгoниш!

Рaдуј сe, јер икoнa твоја мнoгe хрaмoвe у Цркви Бoжијoј укрaшaвa!

Рaдуј сe, свeти великoмучeничe Пpoкoпијe, узвишeни Христoв стрaдaлничe!

Кoндaк 11.

Пoслe смрти свeтих жeнa и мaјкe твоје, тeбe, свeти Пpoкoпијe, пoнoвo извeдoшe нa судилиштe, гдe ти oпeт пpими нeoписaнa мучeњa и пpoли пoтoкe крви, стoјeћи чврстo кaо нeпoмичпa стeнa. Видeћи стрaдaње твоје нeустрaшивo, упрaвитeљ Јуст сe oд мукe рaзбoлe и тe нoћи умрe, a ти, мучeничe Христoв, у тaмници слaвљaшe Гoспoдa, пoјући: Aлилујa!

Икoc 11.

Пoтoм у Пaлeстину дoђe упрaвитeљ Флaвијaн, јoш свирeпији oд Јустa, и oдмaх тe, свeти Пpoкoпијe, извeдe нa судилиштe, хулeћи нa Гoспoдa Христa. A ти, пoучeн Духoм Свeтим, изнeсe пpед њeгa сaв дoмoстрoј спaсeњa људскoг, o тoмe кaкo је Бoг пoстao чoвeк oд Свeтe Дјeвe Мaријe рaди спaсeњa људскoг, и кaкo сe Хришћaни ни пo цeну смрти нe жeлe дa oдрeкнy Њeгa, кoји јeдини дaјe живoт вeчни. Збoг тoгaти сa вeрoм и дивљeњeм кличeмo:

Рaдуј сe, јер си мучeничкoм крвљу уписaн у књигу вeчнoгa живoтa!

Рaдуј сe, јер си oзaрeн свeтлoшћу Бoжaнскe Свeтe Тpoјицe!

Радуй се, јер нас молитвама твојим Господу од многих страсти избављаш!

Радуй се, јер си страдањем себе самог Божанском Духу као величанствени храм принео!

Радуй се, јер је лице твоје благодаћу пред мучитељима сијало!

Радуй се, јер си страдањем свукао трулежну хаљину тела и обукао непропадљиву Небеску хаљину!

Радуй се, јер се са светим Димитријем, Георгијем и Артемијем на иконама као ратник Христов изображаваш!

Радуй се, јер је Дух Свети кроз тебе речи спасења људима благовестио!

Радуй се, јер си ревност апостола Павла у проповедању Еванђеља имао!

Радуй се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 12.

Не могавши више да слуша речи твоје, свети Прокопије, мучитељ Флавијан, нареди неком Архелеју да те погуби, али он, замахнувши мачем, паде и издахну пред тобом. Тада мучитељ нареди те ставише тамјан у руку твоју, и наднеше је над усијани жртвеник, мислећи да ћеш ти, будући опечен, окренути руку, и принети тамјан као жртву на огањ. А ти, трпљиво држаше руку два сата над огњем, не окренувши је, и радосно појаше Господу: Алилуја!

Икос 12.

После страшног мучења, судија нареди да те баце у пећ огњену, али, теби, свети Прокопије, као тројици младића у Вавилону огањ ништа не могаше, те ти оста неповређен. Тада мучитељ изрече смртну пресуду, и ти, помоливши се за сав народ и Цркву Божију, приклони главу своју под мач, предавши душу Господу кога си тако силно љубио и за кога се неустрашиво пострадао. Прими због тога ово клицање наше:

Радуй се, јер као што ни тројици младића у Вавилону, ни теби пламен огњене пећи ништа не могаше!

Радуй се, јер си огњем паљен да би постао заједничар огња Божанског!

Радуй се, јер пучину мора животног као муња мучеништом преплива!

Радуй се, јер си претрпевши тешка страдања Господу главу приклонио!

Радуй се, јер си срцем знао да Господ мученике за веру рајским красотама награђује!

Радуй се, јер си веру сачувао и диван подвиг Господу принео!

Радуй се, јер си због страдања свога нашао слободу код Господа да се молиш за оне који те за помоћ моле!

Радуй се, јер је на дан прослављења твога Господ многе крајеве љуто казнио, јер су радили послове које нису морали да раде!

Радуй се, јер си страдањем Цркву Христову узвисио!

Радуй се, свети великомучениче Прокопије, узвишени Христов страдалниче!

Кондак 13.

О, свети великомучениче Прокопије, прими ове смерне молитве наше, и умоли Свемилостивог Господа, да нам опрости сва безакоња наша, како би се и ми у збору спашених нашли и са њима радосно појали: Алилуја!

(Овај Кондак се чита трипут, а онда Икос 1. и Кондак 1.)

Молитва Светом великомученику Прокопију

О, свети и велики мучениче Прокопије, величанствени слуго Господњи, погледај са Неба и на нас, недостојну децу последњих времена, и принеси молитву Господу за спасење наше, како би се и ми удостојили уласка у Вишњи Јерусалим, макар И у најдаљи кутак његов. Можда је ово дрско што тражимо од тебе, ми који гресима својим утиremo стазе антихристу, али коме да се обратимо, кога да молимо, ако не вас, звезде Небеске, чија светлост кроз векове обасјава овај, у грех огрезли свет. Али, Господ је рекао да у молитви досађујемо као она ев.шћелска жена, и ми то кроз ове речи ево и чинимо.

Многе су ране наше и многе су муке наше. Болесне су нам душе, па нам и тела страдају. Нека молитве твоје Господу излију благодат на нас, како би прво душе, те бесмртне невесте Христове, од сваке нечистоте опрали, и спремили за час када Господ закуца и на наша врата и позове нас себи. А нека нам Господ подари, молитвама твојим, свети Прокопије, и телесног здравља, како би Га могли још више славити и више Му служити.

Нека нам у ова немирна времена Господ подари мира, и међу нама и у нама, и љубави, како би могли да љубимо и непријатеље своје. Јер онај ко не буде имао љубави у себи, у Царство Небеско неће ући, макар и мртве васкрсавао.

Због тога нам зацели све ране душевне, свети Прокопије, да макар као бледа слика личимо на Спаситеља свога, и да се повратимо у оно стање у коме Адам беше пре пада, када је познавао суштину ствари. Јер ми, овакви јадни, нисмо ни свесни колико нема добра у нама, и колико треба да се поправљамо и мењамо, да би се удостојили спасења.

И дај нам, мучениче Христов Прокопије, снаге да све смутње и саблазни времена овога храбро савладамо, да веру сачувамо, да не поклекнемо пред силама таме које, ево хоће, да нас присаједине себи. Као што си ти веру у Господа исповедио и крвљу је запечатио, учини и нас храбријим него што јесмо, па да се одупремо свим насртајима и видљивих и невидљивих непријатеља, који би да Свету Веру нашу, Веру Православну, упрљају и униште, и тако нам одузму наду на спасење.

Прими ове молитве наше, мучениче Божији Прокопије, и очисти их својим, па их принеси Господу да се смилује на нас, и да нас не одбаци од себе, већ да нас удостоји спасења, како би и ми могли радосно са Ангелима да непрестано прослављамо Пресвету Тројицу, која у Оцу и Сину и Светоме Духу вечно пребива. Амин.